

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΛΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.

Τόμος Δ'.
ΑΡΙΘΜ., 19 (91).

Συνδρομή άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου έκάστου έτους, έκάμηνος μόνον
και προπληρωσία: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάκρ. 8.

ΕΤΟΣ Δ.

τῆ 1/13. Οκτωβρίου 1888.

Η ΕΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ὑπὸ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΩΓΟΥ, Ἀρχιμανδρίτου.

Ἡ ούγγρικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐτέλεσε τὴν ἐτήσιον καὶ γενικὴν αὐτῆς συνεδρίασιν, ἐν ἣ παρήσαν οἱ ἑξοχοὶ καὶ οἱ κορυφαῖοι τῆς πολιτείας, τῆς ἐκκλησίας, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ὀραίων τεχνῶν, ὡς καὶ πυκνὸν καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῶν φιλομουσῶν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἡ ούγγρικὴ Ἀκαδημία ἐξελέξατο καὶ πρὸ μικροῦ μέλη αὐτῆς ἐπίτιμα καὶ ἀντεπιστέλλοντα, ἀνδρας σοφοῦς καὶ διακεκριμένους, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ούγγαρίας, ἐν οἷς τὸν Ἀρχιδούκα τῆς Αὐστρίας Ἰωσήφ, ὅστις συνέγραψε σοφὰς πραγματείας περὶ τῆς βοτανικῆς, καὶ μελέτην μακρὰν καὶ πολυμαθεστάτην περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς γλώσσης τῶν Ἀδιγγάνων — τὸν Βενιαμὴν Κάλλαι, ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας, συγγράψαντα τὴν „Ἱστορίαν τῆς Σερβίας“ καὶ μελέτην περισπούδαστον „περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποστολῆς τῆς Ούγγαρίας“ — ὡς καὶ τοὺς σοφοὺς ῥώσσοις Νικόλαον Seminsky, διευθυντὴν τοῦ σεμιναρίου τοῦ Kazan, Γουλιέλμον Radloff, μέλος τῆς ῥωσσοικῆς αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας, καὶ Εὐθύμιον Atkinson, πρόεδρον τῆς Ἀσιατικῆς ἐταιρίας τῆς Βεγγάλης.

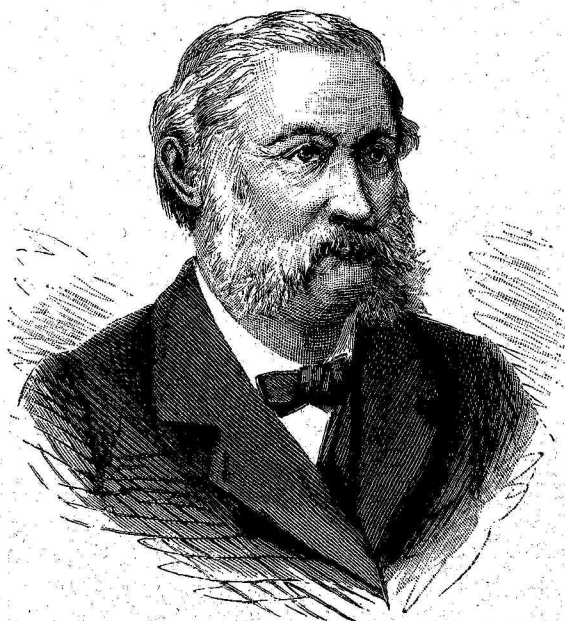
Ἡ Ἀκαδημία ὠνόμασεν ὡσαύτως, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Μέλη αὐτῆς ἐπίτιμα τὸν Kálmán Tisza, πρωθυπουργὸν τῆς Ούγγαρίας ἀπὸ δωδεκαετίας ἤδη, καὶ τὸν

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Δ'.

κόμητα Ἰούλιον Andrassy, πρῶην ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας. Ἡ παρὰ τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐκλογή τῶν δύο τούτων ἐπιφανεστάτων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἐδικαιολογήθη ὑπὸ τῆς σκέψεως, ὅτι οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοῦ κράτους, οἱ ἐπιτυχῶς διευθύνοντες τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν τῆς μοναρχίας, ἐξασκοῦσι καὶ αὐτοί, ἀληθῶς, τὴν μάλλον πολυπλοκὸν καὶ δυσχερεστάτην πολιτικὴν ἐπιστήμην, καὶ ἐπομένως ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν, ὀφείλει νὰ διατελῇ εἰς σχέσεις στενάς μετὰ πάντων τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς,

ἐὰν θέλῃ νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, ἣτις κυρίως συνίσταται εἰς τὴν ἐπιτυχῆ καὶ εὐτυχῆ διεύθυνσιν τῆς διανοητικῆς τοῦ ἔθνους ζωῆς. Ἡ ἰδέα αὕτη ἀρίστα ἐξετέθη εἰς τὸν παρὰ πόδας ἐναρκτήριον λόγον τοῦ Αὐγούστου Tréfort, προέδρου τῆς ούγγρικῆς Ἀκαδημίας, καὶ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ δέκα καὶ ἕξ ἡδὴ ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ θαυμασίως ανεπτύχθη ἡ ἀλήθεια αὕτη εἰς τὸν μακρὸν καὶ λαμπρὸν λόγον, ὃν εἶπεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας Fraknoi Vilmos, εἰς τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀποβιώσαντος περικλοῦς ἐπισκόπου Ipolyi Arnold, ὅστις ἐγένετο, ἀληθῶς, τὸ μέγα ὄφελος καὶ τὸ κλέος τῆς ούγγρικῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ ούγγρικὴ Ἀκαδημία τῶν

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΓΚΕΦΚΕΝ.

Πρῶην καθηγητῆς ἐν τῇ πανεπιστημίῳ τοῦ Στρασβουργοῦ.